A Kazár Kaganátus fennhatósága alatt élő, ún. szaltovói (szaltovó-majaki) régészeti műveltség kora. E műveltség hatalmas -terü-letet foglal magában az Al-Dunától a Volga--vidékig, a Kaukázustól a Kámáig. Szűkebb értelmezésben azonban a Volga – -Don – Donyec – Észak-Kaukázus – Kubán vidéke és a Krím félsziget tartozik ide. Mivel több nép emlékanyaga, számos -változata van, a népi sokszínűséget elsősorban a temetők rítusbéli különbségei mutatják. A szaltovói kultúra kialakulása számos előzményre megy vissza a 6–7. században. Mivel nagyjából 750 és 850 -között a magyarság is ezen a területen élt, az ő régészeti hagyatékuk is része e műveltségnek. Részese volt a magyarság annak a megtelepedési folyamatnak is, amely e területen a 8–9. században lejátszódott. Zömmel ezt tükrözik a magyar nyelv bolgár-török jövevényszavai is, amelyek a szomszédságukban élő onogur-bolgárok és a kazárok nyelvéből -származhatnak. (→ 550 után)